

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Guds Søn er kommen aff Himmelnen ned

Citation: Kingo, Thomas: "Guds Søn er kommen aff Himmelnen ned", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 445. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid110174/facsimile.pdf>
(tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

558 **G**uds Søn er kommen aff Himmelnen ned, Thi hand os inderlig elskte, Vore Gierninger ere uduelig, De kunde os ikke frelse, Thi troe vi alle paa JEsus Christ, At hand er ald vor Salighed vist, Og haffver os Himmerig forhvervet.

5 [2] Hvad Gud i Lowen os budet haffde, Det vi da ikke kunde giøre, Thi vaare vi under Guds Vrede alle, Vor Bøn vilde hand ey høre: Vi skulle være gode aff hiertens grund, Men vi ere onde i allen stund, Ald vor Krafft er fordærvet.

[3] Dog meente vi saa i vor Blindhed, At Gud haffde Lowen udgivet, Ret ligesom vi haffde selv kundet Alt efter hendes Villie lever: Men hun er ikke uden et Speyl, Som os vor Vanart vise vil, Der lønlig boer i Hiertet.

[4] Dend samme Vanart vi ingenlunde kunde Aff vor egen Magt forlade, Endog vi det tiit forsøge monne, Synden vil dog over os raade: Vi syntes udvortes være hellig, Men i Hiertet vaar Syndens Lyst og sviig, Der Guds Low slet fordæmmer.

559 [5] Vi skulle Gud frygte aff Hiertens Grund, Til hannem ald vor Troe sætte, Og elske hannem med Hierte og Mund, Og aldrig hans Bud forgiætte: Vi skulle alle Mennisker haffve kiær, Saa vel vere Fiender som vore Venner, Aff Hiertet dem alt got unde.

[6] Her maa vi see vor Natures Magt, Og syndige Art begribe, Hun skulde det giøre som nu er sagt, Om hun vilde med Gud blive: Men hun er altid her imod, Sin Fiende kan hun ey være good, Og Gud kand hun ey frygte.

25 [7] Nu skulle Guds Bud opfyldes forvist, Ellers maatte vi alle fortabes, Thi udsende Gud sin Søn JEsus Christ, Lood hannem for vor skyld plages: Hand haffver Guds Bud allene opfyldt, Der med Gud Faders Vrede stildt, Der overgik os alle.

[8] Og efftersom de nu opfyldte ere, Aff Christo, som dem kand holde, Da skulle vi alle her aff lære Vor Troes Krafft hin bolde: Jeg skal det troe min HEerre kier, Din Piine og Død min Salighed er, Du haffver for mig betalet.

560 [9] Der paa jeg tviler intet med alle, Dine Ord kunde ikke be-

drage, Du badst intet Menniske i Misshaab falde, Det drager du ikke tilbage, Hvo paa dig troer og bliver døbt, Til hannem haver du Himmerig købt, At hand skal ikke fortabes.

[10] Denne Troe hielper os for Gud alleen, Om vi hende i Hiertert bevare, Hun giver fra sig et saadant Skin, Gode Gier- 5 ninger kand hun ey spare, Til Gud alleene strekker sig en ret Tro, men Kierlighed gør alle Mennisker Got, Om du est aff Gud fødder.

[11] GUDS Bud lærer os at kiende vor Synd, Og siaa vore Hiertert neder, Saa kommer det hellige Evangelium, og trøster 10 os alle, og siger: Kommer alle til Christ, hand vil eder glæde, Under Lowen er Sorrig og Møde at leve, med hendes Gierninger alle.

[12] Ret gode Gierninger komme visselig Aff Troen, dend Gud i os skaber, GUds Aand haver hun uden Twil med sig, Alt got hand i os mager, Dog gør Troen os salig alleene, Gode Gierninger 15 skulle vor || Jeſſin-Christen tiene, Der paa vi dend rette Troe merke. 561

[13] Vort Haab det bier taalmodelig, Efter det Guds Ord os jætter, Saa lenge det skeer med Glæde og Fred, Alting i Guds Haand sætter: Hand veed vel hvad os nyttigt er, Alting lader hand os gavnligt være, Der paa skal vi ey tvile. 20

[14] Og om du finge saa stoor Modgang, At Gud siuntes være dig vreder, Saa see dog til at ingen twang Dig fra din Troc bort-leder; Men bliv fast ved Guds Ord altid, Hand synes være vred, hand er dog blid, Thi lad dig ey forføre.

[15] Gud Fader, og Søn, og dend hellig Aand, Hannem ville 25 vi prise allesammen, For sin Godhed i alle Land, Og bede hand vilde fuldkomme Det hand i os nu hafver begyndt, Sig selv til Pris ævindelig, Hans Navn kunde hellig-gjøres.

[16] Hans Rige tilkomme, hans Villie skee, Her paa Jorden som i Himmelens Throne, Vort daglige Brød os i Dag giffve, 30 Vore Synder vilde du skone, Ret ligesom vi vore Modbrydre gjøre, Og ville os ikke||i Fristelse føre, Men frelse os fra Ont, 562 Amen.